

Što je Istina? – Broj četiri

Neka se ne uznemiruje srce vaše

Jeff Pippenger

2023-09-09

Na početku milleritske povijesti, 1798. godine, otpečaćeno je viđenje o rijeci Ulaju u knjizi proroka Daniela, što je proizvelo umnoženje znanja koje je ispitalo i očitovalo dvije skupine štovatelja. Viđenje o Ulaju predstavlja unutarnju poruku za Božji narod, kako ga predstavljaju sedam crkava u 2. i 3. poglavlju Otkrivenja. Na kraju proročke povijesti koja je započela 1798. godine, na tabor-sastanku u Exeteru od 12. do 17. kolovoza 1844., poruka Ponoćnoga poklika bila je otpečaćena kada je Lav iz Judina plemena uklonio svoju ruku sa skrivene istine, što je proizvelo umnoženje znanja koje je ispitalo i očitovalo dvije skupine štovatelja.

Godine 1989., kada su, kako je opisano u Danielu 11, 40. redak, zemlje koje su predstavljale bivši Sovjetski Savez bile pometene od strane papinstva i Sjedinjenih Američkih Država, viđenje rijeke Hidekel u knjizi proroka Daniela bilo je otpečaćeno, proizvodeći porast znanja koji je iskušao i očitovao dvije skupine štovatelja. Viđenje Hidekela predstavlja vanjsku poruku neprijatelja Božjega naroda, kako je prikazana sa sedam pečata u knjizi Otkrivenja. Na kraju proročke povijesti koja je započela 1989. godine, počevši od posljednjih nekoliko tjedana srpnja 2023., Lav iz Judina plemena započeo je proces otpečaćivanja poruke Ponoćnoga poklika uklanjanjem svoje ruke sa skrivene istine, što proizvodi porast znanja koji iskušava i koji će na koncu očitovati dvije skupine štovatelja među Božjim narodom.

U prvom retku četrnaestoga poglavlja Evanđelja po Ivanu Krist ohrabruje učenike da se ne uznemiruje njihovo srce.

Neka se ne uznemiruje vaše srce: vjerujete u Boga, vjerujte i u mene. Ivan 14,1.

U roku od nekoliko sati Krist je bio uhićen i nedugo potom raspet, pokopan i uskrišen. Nakon što je uzašao Ocu, vratio se svojim učenicima.

I dok su oni tako govorili, sam Isus stade posred njih i reče im: Mir vama! A oni, prestrašeni i prepadnuti, pomisliše da vide duha. I reče im: Zašto ste uznemireni? I zašto se takve misli javljaju u vašim srcima? Luka 24:36–38.

Prvo razočaranje u jednoj reformskoj liniji nastupa kada Božji narod zaboravi prethodno objavljenу istinu. Učenici su zaboravili ono što im je Isus rekao manje od tjedan dana prije nego što su se njihov strah i razočaranje očitovali u krizi križa. Nakon prvoga razočaranja slijedi vrijeme zadržavanja, koje je u prispodobi o deset djevice predstavljeno odsutnošću Zaručnika. Isus je učenicima izravno rekao da ide k svome Ocu, ali da će se vratiti. Predznanje koje je dao učenicima nije ih spriječilo da budu svladani krizom. U kontekstu prispodobe o deset djevice, kriza je mjesto na kojem se karakter očituje, ali se nikada ne razvija. Isus je izabrao i postavio učenike te im je upravo tu istinu rekao prije krize.

Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite, i da vaš rod ostane: da vam Otac dade što god zaištete u moje ime. Ivan 15,16.

Ipak, premda su bili izabrani, to ih nije spriječilo da budu svladani krizom.

„Karakter se otkriva u krizi. Kad je usrdni glas u ponoć objavio: ‘Evo zaručnika, izlazite mu u susret’, usnule su se djevice probudile iz sna i vidjelo se tko se bio pripravio za taj događaj. Obje su skupine bile zatečene nespemne, ali jedna je bila pripravljena za izvanrednu okolnost, a druga se pokazala bez priprave. Karakter se otkriva u okolnostima. Izvanredne prilike iznose na vidjelo pravu kakvoću karaktera. Neka iznenadna i neočekivana nesreća, žalost zbog gubitka, ili kriza, neka neočekivana bolest ili tjeskoba, nešto što dušu dovodi licem u lice sa smrću, iznijet će na vidjelo pravu nutrinu karaktera. Očitovat će se ima li ili nema stvarne vjere u obećanja riječi Božje. Očitovat će se održava li dušu milost, ima li ulja u posudi sa svjetiljkom.”

„Vremena kušnje dolaze svima. Kako se vladamo pod Božjom kušnjom i provjeravanjem? Gase li se naše svjetiljke? ili ih još uvijek održavamo da gore? Jesmo li pripremljeni za svaku izvanrednu okolnost svojom povezanošću s Onim koji je pun milosti i istine? Pet mudrih djevica nisu mogle prenijeti svoj karakter na pet ludih djevica. Karakter svatko od nas mora izgraditi kao pojedinac.” Review and Herald, October 17, 1895.

Otkrivenje Isusa Krista, koje je prepoznato u prvim recima knjige Otkrivenja, posljednja je poruka upozorenja crkvi, a potom i svijetu. To se otkrivenje otpećuje neposredno prije završetka vremena milosti od strane Lava iz plemena Judina, koji je u petom poglavlju Otkrivenja označen kao jedini dostojan otvoriti knjigu koja bijaše zapečaćena.

I jedan mi od starješina reče: Ne plači! Evo, Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, pobijedio je da otvori knjigu i razriješi njezinih sedam pečata. Otkrivenje 5,5.

Lav iz plemena Judina također je i „korijen Davidov“, a On je također i „sin Davidov“, a također je i Gospodin Davidov. Povezanost koju predstavlja Lav iz plemena Judina ukazuje na to da, kada Lav iz plemena Judina zapećuje ili otpećuje neku istinu, to čini primjenjujući pravilo prvoga spomena, koje prepoznaje svršetak neke stvari po početku te stvari, kako je to predstavljeno Isusom kao „korijenom Davidovim“. Kada se neka istina otpećati u ‘vrijeme’ svršetka, započinje proces pročišćenja, kako je prikazano u dvanaestom poglavlju Daniela.

„Lav iz Judina plemena bio je taj koji je otvorio knjigu i dao Ivanu otkrivenje onoga što treba biti u ovim posljednjim danima. Daniel je stajao na svojem mjestu da posvjedoči svoje svjedočanstvo, koje je bilo zapećeno do vremena svršetka, kada je poruka prvoga anđela trebala biti objavljena našem svijetu. Ova su pitanja od beskrajne važnosti u ovim posljednjim danima, ali dok će se ‘mnogi očistiti, i ubijeliti, i okušati’, ‘bezbožnici će bezbožno raditi: i nijedan od bezbožnika neće razumjeti.’” Manuscript Releases, sv. 18, 14, 15.

Djelo Isusa kao Lava iz plemena Judina od beskrajne je važnosti, ali „nijedan” od „bezbožnika neće razumjeti” njegovo djelo ni poruku koja je odpećena.

A on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti iskušani; a bezbožnici će bezbožno činiti; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti, nego će mudri razumjeti. Daniel 12,9.10.

Proces kušnje prikazan je u tri koraka: „očišćeni, ubijeljeni i okušani”. Ta tri koraka predstavljaju tri koraka „vječnoga evanđelja”, koje je u poruci prvoga anđela prikazano kao: bojati se Boga (očišćeni), dati mu slavu (ubijeljeni), jer je došao čas Njegova suda (okušani). Ta tri koraka jesu „istina”, kako je prikazana prvim slovom, trinaestim slovom i posljednjim slovom hebrejskoga alfabeta, a kada se ta slova spoje tim redom, nastaje hebrejska riječ „istina”.

Ta su tri koraka „put“, jer je put Božji, prema Asafu u Psalmu 77,13, u Svetišću, gdje se u predvorju grešnik čisti prolijevanjem krvi. Krv se potom unosi u Svetinju, koja predstavlja posvećenje, što je proces „postajanja bijelim“.

I jedan od starješina progovori i reče mi: Tko su ovi odjeveni u bijele haljine? i odakle dođoše? A ja mu rekoh: Gospodine, ti znaš. I reče mi: To su oni koji dolaze iz velike nevolje, i oprali su svoje haljine te ih ubijelili u krvi Jaganjčevoj. Otkrivenje 7,13. 14.

Opravedani i posvećeni grešnik tada je pripravljen da bude „iskušan” na sudu koji je predodčen Svetinjom nad svetinjama. Isus je „put”, „istina” i „život”. Put je početak, istina je sredina, a život je svršetak. Ako smo očišćeni prvim korakom, mi smo na putu, koji je staza opravdanih.

No put pravednika jest kao sjajna svjetlost koja sve jače svijetli do punoga dana. Izreke 4,18.

Drugi korak jest očitovanje pravednosti koje se ostvaruje Njegovom istinom, jer Njegova Riječ jest istina.

Posveti ih svojom istinom: tvoja riječ jest istina. Ivan 17,17.

Oni koji su opravdani prikazani su prvim korakom, oni koji su posvećeni prikazani su drugim korakom. Prva dva koraka pripremaju one koji su opravdani i posvećeni da stupe na sud i prime vječni život. Isus je put, istina i život.

„Pravednost iznutra potvrđuje se pravednošću izvana. Onaj tko je pravedan iznutra nije tvrda srca i bez suosjećanja, nego iz dana u dan raste na Kristovu sliku, napredujući od snage do snage. Onaj koji se posvećuje istinom bit će samosvladan i slijedit će Kristove stope sve dok se milost ne izgubi u slavi. Pravednost kojom smo opravdani pripisuje nam se; pravednost kojom se posvećujemo udjeljuje nam se. Prva je naše pravo na nebo, a druga je naša osposobljenost za nebo.” Review and Herald, 4. lipnja 1895.

U Evanđelju po Ivanu, od četrnaestog do sedamnaestog poglavlja, opetovano se razmatraju pitanja učenikove reakcije kada ih Krist napusti da bi otišao svome Ocu. On obećava da će se vratiti, i razumio je, (premda učenici nisu), da će kriza koja se ubrzo približavala proizvesti duboko razočaranje. Kroz ta četiri poglavlja utkana je identifikacija i definicija Duha Svetoga kao „Utješitelja”. Duh Sveti je u Evanđelju po Ivanu četiri puta označen kao „Utješitelj”, a jednom u Prvoj Ivanovoj, no ondje je ta riječ prevedena kao „zagovornik”. Nigdje drugdje u Novome zavjetu ne nalazi se.

Stari zavjet sadrži hebrejsku riječ koja je u Propovjedniku 4,1 i u Tužaljka 1,9 i 16 prevedena kao „tješitelj”. Sve te tri reference ukazuju na to da su tlačitelji tlačili Božji narod te da on nema tješitelja koji bi ga podupro u nevolji i razočaranju u kojima se nalazi.

Identifikacija Duha Svetoga kao „Tješitelja” smještena je u odlomak u kojem Isus nastoji pripremiti učenike za veliko razočaranje koje ih očekuje za samo nekoliko sati. U tom kontekstu On naglašava da će, čak i u Njegovoj odsutnosti, Duh Sveti biti prisutan kako bi im pružio utjehu. Identificirajući Duha Svetoga u kontekstu Tješitelja, Isus određuje obilježja djela koje će Tješitelj izvršiti.

Isusova opetovana upućivanja na svoj odlazak i povratak stavljaju upravo tu temu na sam vrh popisa kao primarnu temu toga odlomka.

Ivan 14:2–4, 18, 19, 28, 16:5–7, 10, 28, 17:11–13 redci su koji se izravno odnose na vrijeme zadržke u prispodobi o deset djevica. Uz prethodne retke uključen je i sljedeći odlomak koji ponavljanjem naglašava vrijeme zadržke, jer „Gospodin ne ponavlja stvari koje nisu od velike važnosti.”

Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me, jer idem Ocu. Tada neki od njegovih učenika rekoše među sobom: Što je to što nam govori: Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me; i: Jer idem Ocu? Stoga rekoše: Što je to što govori: Još malo? Ne znamo što govori. A Isus je znao da su ga željeli upitati, pa im reče: Raspitujete li se među sobom o tome što rekoh: Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me? Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i naricati, a svijet će se radovati; i bit ćete žalosni, ali će se vaša žalost pretvoriti u radost. Žena, kada rađa, ima žalost, jer je došao njezin čas; ali čim rodi dijete, više se ne sjeća tjeskobe od radosti što se čovjek rodio na svijet. I vi sada, dakle, imate žalost; ali opet ću vas vidjeti, i vaše će se srce radovati, i vaše vam radosti nitko neće oduzeti. Ivan 16:16–22.

Najmanje dvadeset i jedan redak od četrnaestoga do sedamnaestoga poglavlja određuje vremensko razdoblje tijekom kojega će učenici trebati čekati Kristov povratak. To bi vremensko razdoblje započelo Kristovom smrću i nastavilo se sve do Njegova povratka od Oca. Vrijeme tijekom kojega su trebali čekati Njegov povratak simbolizira vrijeme odgode u prispodobi o deset djevica. Kao i u Lukinu izvještaju o učenicima iz Emausa, razočaranje križa proročki predodnačuje početak vremena odgode koje slijedi nakon prvoga razočaranja.

U prvom odlomku prve knjige Biblije nalazimo izvještaj o stvaranju i prepoznavamo tri osobe nebeskog trojstva. U prvom odlomku posljednje knjige Biblije nalazimo tri osobe nebeskog trojstva. U četiri poglavlja koja razmatramo nalazimo tri osobe nebeskog trojstva. Prepoznavanje te činjenice omogućuje nam da Ivanova četiri poglavlja položimo preko proročkog niza od Postanka 1,1 sve do 2,3 te preko Otkrivenja 1,1–11.

U navedenom odlomku Isus kaže Tomi da je onaj tko je vidio Isusa vidio Oca. Odlomak također ističe da je Krist onaj koji je svojom prisutnošću tješio učenike, ali da će, kada ode, poslati „drugoga” „Tješitelja”. Duh Sveti jest Tješitelj, ali i Krist je također bio Tješitelj.

Da ste mene poznavali, poznavali biste i Oca mojega; i odsad ga poznajete i vidjeli ste ga. Filip mu reče: Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je. Isus mu reče: Toliko sam vremena s vama, i još me nisi upoznao, Filipe? Tko je vidio mene, vidio je Oca; pa kako onda govoriš: Pokaži nam Oca? Ivan 14:7–9.

Toma predstavlja one u adventizmu koji odbijaju vidjeti svjedočanstvo o odnosu nebeskog Trojstva, unatoč činjenici da su vjerojatno iznova i iznova čitali svjedočanstva koja podupiru tu istinu.

I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Utješitelja, da ostane s vama do vijeka; Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; ali vi ga poznajete, jer prebiva s vama i bit će u vama. Neću vas ostaviti neutješne: doći ću k vama. Još malo, i svijet me više neće vidjeti; ali vi me vidite: jer ja živim, i vi ćete živjeti. Ivan 14,16–19.

Ako smo vidjeli Isusa, vidjeli smo Oca. Isus je „Tješitelj“, a Duh Sveti je „drugi Tješitelj“. Ako smo vidjeli Isusa, vidjeli smo Oca i vidjeli smo Tješitelja. Od pet puta koliko se riječ tješitelj upotrebljava u Bibliji, sve je te uporabe naveo apostol Ivan. U petom navodu ta je riječ prevedena kao „zagovornik“.

Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi, imamo zagovornika kod Oca, Isusa Krista pravednika. 1 Ivanova 2,1.

Ako tko sagriješi, imamo Branitelja, Isusa Krista pravednika. Zastupnik je onaj koji posreduje u korist grešnika. Pavao prepoznaje Isusovo djelo kao djelo našega Zastupnika.

Tko je taj koji osuđuje? Krist je onaj koji je umro, štoviše, koji je i uskrsnuo, koji je zdesna Bogu, koji se i zauzima za nas. Rimljanima 8,34.

Isus je grešnikov zagovornik, što uključuje i to da je on utješitelj. U istom je poglavlju Pavao prethodno utvrdio da i Duh Sveti posreduje za nas.

Tako i Duh pomaže našim slabostima; jer ne znamo za što bismo se trebali moliti kako valja; ali sam Duh posreduje za nas uzdisajima koji se ne mogu iskazati. A onaj koji istražuje srca zna što je misao Duha, jer on posreduje za svete po volji Božjoj. Rimljanima 8:26, 27.

Isus i Duh Sveti obojica su označeni kao Tješitelj, te su stoga obojica zagovornici koji posreduju za nas. Sve tri osobe nebeskog trojstva prikazane su u odlomku iz Ivanova Evanđelja koji razmatramo, a kada se to poveže s prvim svjedočanstvom prve knjige Biblije i prvim svjedočanstvom posljednje knjige Biblije, uzdiže se svjetlo o odnosu i djelu triju osoba Božanstva.

„Oca se ne može opisati zemaljskim stvarima. Otac je sva punina Božanstva tjelesno i nevidljiv je smrtnome pogledu. Sin je sva punina Božanstva očitovana. Božja riječ objavljuje za Njega da je ‘izričita slika Njegove osobe’. ‘Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina, da nijedan koji vjeruje u Njega ne pogine, nego da ima život vječni.’ Ovdje je pokazana osobnost Oca.”

„Utješitelj kojega je Krist obećao poslati nakon što je uzašao na nebo jest Duh u svoj punini Božanstva, očitujući silu božanske milosti svima koji primaju i vjeruju u Krista kao osobnog

Spasitelja. Postoje tri žive osobe nebeskoga trojstva. U ime tih triju sila — Oca, Sina i Duha Svetoga — krste se oni koji Krista primaju živom vjerom, a te će sile surađivati s poslušnim podanicima neba u njihovim nastojanjima da žive novim životom u Kristu.

“Što grešnik treba učiniti? — Vjerovati u Krista. On pripada Kristu, kupljen krvlju Sina Božjega. Kroz kušnju i nevolju Spasitelj je otkupio ljudska bića iz ropstva grijehu. Što, dakle, moramo činiti da bismo bili spašeni od grijeha? — Vjerovati u Gospodina Isusa Krista kao Spasitelja koji oprašta grijeh. Onaj tko priznaje svoj grijeh i ponizuje svoje srce primit će oprostjenje. Isus je Spasitelj koji oprašta grijeh, kao i jedinorođeni Sin beskonačnoga Boga. Oproštenom grešniku pomirenje s Bogom darovano je po Isusu Kristu, našem Izbavitelju od grijeha. Ostajući na putu svetosti, on je podanik milosti Božje. Njemu se donosi potpuno spasenje, radost i mir, i istinska mudrost koja dolazi od Boga.”

„Vjera u pomirbenu krv Isusa Krista jamstvo je oprosta. Krist može očistiti od svakoga grijeha. Jednostavno oslanjanje na tu silu iz dana u dan dat će ljudskom biću oštru mudrost da razazna što će dušu u ovim posljednjim danima sačuvati od ropstva grijehu. Vjerom i molitvom, kroz spoznaju Krista, on treba ostvarivati svoje vlastito spasenje.

“Duh Sveti prepoznaje nas i vodi nas u svu istinu. Bog je dao svoga jedinorođenoga Sina, da nijedan koji vjeruje u Njega ne propadne, nego da ima život vječni. Krist je Spasitelj grešnika. Kristova smrt otkupila je grešnika. To je naša jedina nada. Ako se potpuno predamo i vršimo Kristove vrline, zadobit ćemo nagradu vječnoga života.

“‘Tko vjeruje u Sina, ima i Oca.’ Tko ima trajnu vjeru u Oca i Sina, ima i Duha. Duh Sveti njegov je Utješitelj i on nikada ne odstupa od istine.” Bible Training School, 1. ožujka 1906.

Osim dodatnoga svjetla o djelu i odnosu nebeskog trojstva, prepoznavanje nebeskog trojstva u tom odlomku pruža svjedočanstvo da ta četiri poglavlja treba uskladiti s porukom koju sada razotkriva Lav iz plemena Judina.

Svjedočanstvo u izvještaju o učenicima na putu u Emaus predstavlja tri svjedočanstva koja utvrđuju da vrijeme razočaranja i odgađanja koje je uslijedilo nakon križa predstavlja vrijeme razočaranja i odgađanja koje slijedi nakon prvoga razočaranja. Postoji i drugo svjedočanstvo koje potvrđuje da povijest prikazana u četirima Ivanovim poglavljima predstavlja okolnosti prvoga razočaranja.

Završni redak izvještaja o stvaranju, koji je prva istina spomenuta u Božjoj Riječi, završava s tri riječi, a svaka od tih riječi započinje jednim od triju slova koja tvore riječ istina, i to ispravnim redoslijedom. Izvještaj o stvaranju u Knjizi Postanka započinje riječima: „U početku“, a završava trima riječima: „Bog stvori i načini.“

Prva slova tih triju riječi, kada se spoje, tvore riječ istina. Izvještaj o stvaranju započinje s „početkom” i završava riječju koja je simbolično predstavljena slovima što predstavljaju Alfu i Omegu. Tako je i u uvodnom odlomku posljednje knjige Biblije Isus dvaput označen kao Alfa i Omega, početak i svršetak, prvi i posljednji. Ta tri slova koja predstavljaju Alfu i Omegu pružaju još jedno svjedočanstvo da se odlomak u Ivanu mora povezati s proročkom linijom na početku

Postanka i s proročkom linijom na početku Otkrivenja. To je svjedočanstvo prepoznato unutar opisa djela Utješitelja. Djelo Utješitelja jest djelo u tri koraka, predstavljeno tim istim trima hebrejskim slovima. Potpis Alfe i Omega omogućuje nam da ta četiri poglavlja smjestimo u kontekst poruke Otkrivenja Isusa Krista, koja se otpećakuje neposredno prije nego što se zaključiti vrijeme milosti.

Sedam gromova predstavljaju četiri određena međaša (točke u vremenu) i tri određena vremenska razdoblja koja započinju međašem silaska anđela koji treba obasjati zemlju Njegovom slavom. Taj je međaš bio točka u vremenu. Drugi međaš (točka u vremenu) jest prvo razočaranje, koje uvodi u razdoblje vremena odgode. Vrijeme odgode vodi do trećega međaša (točke u vremenu), gdje se jedna istina otpećakuje, a to proizvodi pokret. Pokret završava na četvrtome međašu (točki u vremenu), prikazanome kao sud. Ta četiri međaša i tri vremenska razdoblja svaki pojedinačno predstavljaju jedan grom, što ukupno čini sedam gromova. Oni također predstavljaju spoj četiri i tri.

U ranijim člancima utvrdili smo da pionirsko razumijevanje sedam crkava, sedam pečata i sedam truba priznaje „kombinaciju četiri i tri“. Prve četiri crkve, pečata i trube razlikuju se od posljednjih triju crkava, pečata i truba. Sedam gromova predstavlja četiri međaša, ali unutar ta četiri međaša nalaze se tri vremenska razdoblja. Božanska kombinacija „četiri i tri“, koja je u knjizi Otkrivenja uspostavljena na temelju triju svjedoka (crkava, pečata i truba), a ti svjedoci svjedoče o valjanosti kombinacije „četiri i tri“ sedam gromova iz knjige Otkrivenja.

Ipak, unutar povijesne linije koju predstavlja sedam gromova nalazi se druga, skrivena i zasebna linija proročanstva koja posjeduje tri razmeđa različita od simbola predstavljenoga kao sedam gromova. Stoga, kada razmatramo proročki odnos sedam gromova sa skrivenom poviješću koja se sada otpećakuje, nalazimo da sedam gromova predstavljaju četiri razmeđa (vremenske točke), a skrivena povijest predstavlja tri razmeđa (vremenske točke). Poput crkava, pečata, truba i gromova, skrivena povijest predstavlja tri razmeđa koja su povezana s četirima razmeđima sedam gromova. Skrivena povijest također posjeduje kombinaciju tri-četiri.

U skrivenoj povijesti koja je utkana unutar sedam gromova postoje tri različite orijentacijske točke, od kojih je svaka „točka u vremenu“, a prva i posljednja od te tri orijentacijske točke predstavljaju razočaranje. Između prve i druge orijentacijske točke postoji zasebno „vremensko razdoblje“, a između druge i treće točke u vremenu također postoji zasebno „vremensko razdoblje“. Riječ „razočaranje“ razvila se iz pojma propuštenog sastanka te u svojoj definiciji nosi naglasak na točki u vremenu. Ponoć je također određeno vrijeme. Skrivena povijest prikazana je trima točkama u vremenu, razdvojenima dvama vremenskim razdobljima: vremenom odgode i pokretom sedmoga mjeseca.

Prva oznaka puta skrivene povijesti označava razočaranje, a i posljednja oznaka puta također označava razočaranje. Stoga, od prvoga razočaranja pa sve do posljednjega razočaranja postoji skrivena proročka linija koja posjeduje ista tri koraka kao i sve reformske linije. Ona također nosi obilježje Alfe i Omega, jer tri slova koja tvore „istinu“ odgovaraju trima oznakama puta koje započinju i završavaju razočaranjem. Ta skrivena povijest unutar sedam gromova jest istina koju

Lav iz plemena Judina sada razotkriva.

Odlomak u Ivanu koji razmatramo uveden je u prethodnom poglavlju Posljednjom večerom, naglašavajući da se poruka ovih četiriju poglavlja treba jesti. Ta četiri poglavlja završavaju hodom prema Getsemaniju. Pripovijest se odvija u kretanju od blagovanja sve dok ne započne kriza križa. Proročki, okvir ovih četiriju poglavlja određuje posljednju poruku koju treba pojesti prije suda. Poruka koja vodi zatvaranju suda jest poruka koja je oštećena u knjizi Otkrivenja, neposredno prije nego što se sud zaključi.

Učenici i Isus nalaze se u toj točki proročke povijesti kada im se objavljuje vrijeme zastoja. U mileritskoj povijesti Gospodin je uklonio svoju ruku kako bi doveo do razumijevanja poruke Ponoćnog pokliča, ali razumijevanje koje je iznjedrilo poruku Samuela Snowa također je obavijestilo milerite da se nalaze u vremenu zastoja deset djevica. Učenici su upravo bili blagovali Posljednju večeru i, dok su probavljali tu poruku, Krist je u četiri Ivanova poglavlja objasnio vrijeme zastoja.

Razumijevanje Samuela Snowa može se dokumentirati kao niz članaka koji su razvili konačno razumijevanje predstavljeno kao poruka Ponoćnog pokliča. Dok se njegova poruka razvijala, on ju je također iznosio na nizu tabornih sastanaka. Niz članaka koji je vodio do tabornih sastanaka naposljetku ga je doveo do tabornog sastanka u Exeteru, koji je trajao šest dana. Proročki se poruka Ponoćnog pokliča postupno razvija tijekom određenog vremenskog razdoblja. Četiri poglavlja u Ivanu odvijaju se u proročkoj povijesti u kojoj se poruka razvija.

U Ivanova četiri poglavlja djelo Duha Svetoga određeno je kao tri koraka: osvjedočenje o grijehu, pravednosti i sudu. Ta su tri koraka također tri putokaza skrivene povijesti ugrađene unutar sedam gromova.

Ipak, govorim vam istinu: za vas je korisno da ja odem; jer ako ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama. I kada on dođe, osvjedočit će svijet o grijehu, i o pravednosti, i o sudu: o grijehu, jer ne vjeruju u mene; o pravednosti, jer odlazim Ocu svojem i više me nećete vidjeti; o sudu, jer je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što god čuje, i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslaviti, jer će od mojega uzeti i navješćivati vama. Ivan 16,7–14.

U mileritskoj povijesti Isus se nije vratio kako bi okončao vrijeme odgode pri Ponoćnom pokliku. Uklonio je svoju ruku te izlio, odnosno poslao, Duha Svetoga. Duh Sveti, predstavljen kao Utješitelj, došao je raspršiti razočaranje. Došao je pružiti utjehu onima koji su bili izabrani, ali koje je zbunjivalo razočaranje zbog neispunjenog predviđanja.

Ranije smo istaknuli da su apostol Ivan, Ezekiel i Jeremija svi prikazani kako jedu knjižicu koja je u ustima slatka kao med. Postoji namjerna razlika među ta tri proroka, koja se često previđa.

Ezekiel se koristi kao prikaz onih koji su pojeli malu knjigu i kojima je dana poruka da je odnesu Božjoj otpaljoj crkvi. Ezekiel predstavlja da knjiga koja se jede označuje djelo koje se potom treba izvršiti. On predstavlja poruku danu nekadašnjem izabranom Božjem narodu. Njegova poruka jest

ono što nekadašnji izabrani narod veže u snopove određene za oganj. U Ivanova četiri poglavlja Isus utvrđuje svrhu Ezekielova djela.

Sjetite se riječi koju vam rekoh: Sluga nije veći od svojega gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ održali, održat će i vašu. Ali sve će vam to činiti zbog imena mojega, jer ne poznaju Onoga koji me posla. Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju isprike za svoj grijeh. Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega. Da među njima nisam učinio djela kakva nitko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali sada su i vidjeli i zamrzili i mene i Oca mojega. Ali to biva da se ispuni riječ koja je napisana u njihovu Zakonu: Mrzili su me bez razloga. A kada dođe Tješitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene. Ivan 15,20–26.

Ezekielovo djelo, koje je započelo kada je pojeo knjigu, predstavlja iznošenje poruke koja će biti odbačena, ali to odbacivanje dokaz je da mrze Boga i da su potpuno ispunili svoju čašu vremena kušnje.

I reče mi: Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k odmetničkom narodu koji se odmetnuo od mene; oni i oci njihovi prestupali su protiv mene sve do ovoga dana. Jer oni su drska djeca i tvrdokorna srca. Ja te šaljem k njima, i reci im: Ovako veli Gospod Jahve. A oni, poslušali ili ne poslušali, (jer oni su dom odmetnički,) ipak će znati da je među njima bio prorok. Ezekiel 2:3–5.

Ezekielovo je djelo bilo svjedočanstvo protiv naroda nekadašnjega saveza, kao što je to bio i Krist među zanovijetajućim Židovima; stoga je Ezekielova poruka posljednja poruka upozorenja koja narod nekadašnjega saveza veže kao kukolj u snop, određen za oganj uništenja.

„Zatim sam vidjela trećega anđela. Moj anđeo pratilac reče: ‘Strašno je njegovo djelo. Silna je njegova misija. On je anđeo koji treba odvojiti pšenicu od kukolja te zapečatiti, ili svezati, pšenicu za nebesku žitnicu. To bi trebalo zaokupiti sav um, svu pozornost.’“ Rani spisi, 118.

Djelo prikazano jedenjem male knjižice započinje kada silni anđeo silazi s malom knjižicom u svojoj ruci. U povijesti prvoga anđela to se dogodilo 11. kolovoza 1840., a u povijesti trećega anđela dogodilo se 11. rujna 2001. Oba ta datuma predstavljaju ispunjenja proročanstava povezanih ili s islamom drugoga jaoja ili s islamom trećega jaoja. Zato Izaija u dvadeset drugom poglavlju, opisujući krizu u dolini viđenja za Filadelfijce i Laodikejce, naznačuje da su Laodikejci, koji su bili izabrani narod protestantizma 1840. godine, i adventizam, koji je bio izabrani narod 2001. godine, bili „svezani od strijelaca“. Strijelci u biblijskom proročanstvu jesu islam, i kada se viđenje o islamu ispunilo 1840. i 2001. godine, nekadašnji izabrani narod odbacio je proročanstvo o islamu kako su ga iznijeli oni koji su prikazani Ezekielom. Ondje i tada bili su svezani kao kukolj. Djelo Ezekielovo bilo je ukloniti „plašt“ koji prekriva „njihov grijeh“, što Isus prikazuje kao mržnju prema Bogu.

Proroštvo o dolini viđenja. Što ti je sada te si sav uzašao na krovove? Ti, koji si pun vreve, grad bučan, grad razdragan: tvoji pobijeni nisu pobijeni mačem niti su poginuli u boju. Svi tvoji knezovi zajedno su pobjegli, strijelci su ih svezali; svi koji se nađoše u tebi zajedno su svezani, premda su pobjegli izdaleka. Izaija 22,1–3.

I Bog bija s dječakom [Išmaelom]; i on je rastao, i prebivao u pustinji, i postao strijelac. Postanak 21,20.

Gdje nema viđenja, narod propada; a blažen je onaj koji drži Zakon. Izreke 29,18.

Jeremija predstavlja one koji su pojeli knjigu kada je sišao silni anđeo koji je trebao obasjati zemlju svojom slavom, ali koji su iskusili razočaranje zbog neuspjelog proročanstva iz 1843. godine. Jeremija proročki razmatra je li Bog slagao. Ta poveznica povezuje Jeremiju s drugim poglavljem Habakuka.

Stajat ću na svojoj straži i postaviti se na kulu, i motrit ću da vidim što će mi reći i što ću odgovoriti kad budem ukoren. I odgovori mi Gospod i reče: Zapiši viđenje i učini ga razgovijetnim na pločama, da može trčati onaj koji ga čita. Jer viđenje je još za određeno vrijeme, ali na svršetku će progovoriti i neće slagati; ako i okasni, čekaj ga, jer će zacijelo doći, neće zakasniti. Evo, duša njegova koja se uznosi nije pravedna u njemu; ali pravednik će živjeti od svoje vjere. Habakuk 2,1–4.

Ivan je bio upotrijebljen kao simbol onih koji su iskusili slast i gorko razočaranje, predstavljajući cjelokupnu povijest od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844.

I otidoh k anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi je i pojedi je; i zagorčit će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka kao med. I uzeh knjižicu iz anđelove ruke i pojedoh je; i bijaše u mojim ustima slatka kao med; a čim sam je pojeo, utroba mi zagorča. Otkrivenje 10:9, 10.

Ezekiel predstavlja djelo iznošenja proročke poruke koja zapečaćuje nekadašnji izabrani narod, a koje je započelo kada je anđeo sišao 11. kolovoza 1840. i 11. rujna 2001.

Nego ti, sine čovječji, čuj što ti govorim: ne budi buntovan kao onaj buntovni dom; otvori usta svoja i pojedi što ti dajem. I kad pogledah, gle, ruka bijaše pružena prema meni; i, evo, u njoj bijaše svitak knjige. I razvi ga preda mnom; i bijaše ispisan iznutra i izvana; i u njemu bijaše napisano: tužaljke, naricanje i jao. I reče mi: Sine čovječji, pojedi što nalaziš; pojedi ovaj svitak i idi, govori domu Izraelovu. Tako otvorih usta svoja, i on me nahrani tim svitkom. I reče mi: Sine čovječji, nahrani trbuh svoj i napuni utrobu svoju ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh; i bijaše mi u ustima slatko kao med. Ezekiel 2:8–3:3.

Jeremija predstavlja povijest od 11. kolovoza 1840. pa sve do neposredno prije Ponoćnog poklika.

Nađene su tvoje riječi, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega, jer sam nazvan tvojim imenom, Gospode, Bože nad vojskama. Ne sjedoh u zbor podrugljivaca, niti se veselih; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je bol moja trajna i rana moja neizlječiva, koja se ne da iscijeliti? Hoćeš li mi doista biti kao varalica, kao vode koje presušuju? Zato ovako veli Gospodin: Ako se vratiš, opet ću te dovesti natrag, i stajat ćeš preda mnom; i ako odvojiš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta. Neka se oni vrate k tebi, ali se ti ne vraćaj k njima. I učinit ću te ovom narodu utvrđenim mjedenim zidom; i oni će se boriti protiv tebe, ali te neće nadvladati; jer ja sam s tobom da te spasim i izbavim, govori Gospodin. I izbavit ću te iz ruke opakih, i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija

15:16–21.

Jeremija predstavlja našu sadašnju povijest i poruku. Sadašnja poruka jest poruka Ponoćnoga pokliča, koja se postupno razvija u trenutku kada je Božji narod, prikazan Jeremijom, bio „ispunjen“ „gnjevom“, misleći da će njihova „bol“ biti „trajna“ i njihova „rana neizlječiva“, rana koja nikada neće biti izliječena. Oni su se odvojili od „zboru podsmjevača“. Više se ne „raduju“ kao što su se radovali kada su isprva pojeli knjigu i kada je ona bila „radost“ njihova „srca“.

Ali postoji savjet za one koji su u takvu stanju. „Ako se vratiš“ i također „ako izneseš dragocjeno iz bezvrijednoga“, tada će se Bog vratiti k njima. U hebrejskom jeziku izraz „vratit ću te opet“ u tom odlomku znači da će se Bog vratiti k njima, ako se oni vrate k Njemu.

Podložite se dakle Bogu. Oduprite se đavlu, i pobjeći će od vas. Približite se Bogu, i on će se približiti vama. Očistite ruke, grešnici; i očistite srca, vi nepostojani. Tugujte, jadikujte i plačite: vaš smijeh neka se pretvori u žalost, i vaša radost u potištenost. Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti. Jakov 4:7–10.

Ako se približe Bogu, On će se približiti njima. Ako budu činili ovo, tada će „stajati pred“ Gospodinom i bit će Božja „usta“. Nadalje poučava Jeremiju (nas) da će svoj narod učiniti „utvrđenim brončanim zidom“ nasuprot „opakima“, a potom će „strašni“ povesti rat protiv onih koje Jeremija predstavlja. „Opaki“ su Danielov prikaz Matejevih ludih djevice. „Strašni“ predstavljaju trostruki savez suvremenoga Babilona tijekom krize nedjeljnoga zakona.

Svjedočanstva trojice proroka sva se odnose na istu povijest, ali se bave trima različitim vidovima te iste povijesti. Jeremija predstavlja one koji su upravo doživjeli prvo razočaranje, ali još nisu stigli do orijentira Ponoćnog pokliča. Tu se nalazimo od 18. srpnja 2020. Pitanje je hoćemo li se vratiti. Ako se vratimo, „govorit“ ćemo za Gospoda upravo u vrijeme kada Sjedinjene Države „govore“ kao zmaj.

Povijest koju Jeremija oslikava jest naša sadašnja povijest, i to je povijest prikazana trima skrivenim putokazima unutar sedam gromova. To je također povijest u koju je proročki smješten odlomak u Ivanu, jer je naglasak četiriju poglavlja u Ivanu na djelu Duha Svetoga u tješnju Jeremije, koji propituje je li povjerovao laži i je li poruka koja je imala tako sladak okus zapravo bila vode prijevare.

Jeremija stoga predstavlja povijest od 11. rujna 2001. pa sve do 18. srpnja 2020., kada je počelo vrijeme odgode, prikazano trima i pol simboličkim danima nakon toga. Kada kažem „simboličkim“, ne mislim na vremensko proročanstvo. Kažem da je 18. srpnja 2020. vrijeme kada su dva svjedoka, Biblija i Duh Proroštva, bili ubijeni te su njihova mrtva tijela ostavljena na ulici tri i pol dana u jedanaestom poglavlju Otkrivenja.

I dat ću moć svoja dva svjedoka, i oni će prorokovati tisuću dvjesto i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet. To su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Bogom zemlje. I ako im tko htjedne nauditi, oganj izlazi iz njihovih usta i proždire njihove neprijatelje; i ako im tko htjedne nauditi, tako mora biti ubijen. Oni imaju vlast zatvoriti nebo da ne padne kiša za dana njihova prorokovanja; i imaju vlast nad vodama da ih pretvore u krv i da udare zemlju svakom pošasti,

koliko god puta zažele. A kad svrše svoje svjedočanstvo, Zvijer što uzlazi iz Bezdana zaratit će protiv njih, i nadvladat će ih, i ubiti ih. I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospodin bio raspet. I ljudi iz puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova mrtva tijela tri i pol dana, i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela polože u grobove. I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti se, i slat će darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji. Otkrivenje 11:3–10.

Svjedočanstvo koje je prikazano Jeremijinim stanjem nalazi se nakon razočaranja, ali prije Ponoćnog poklika. Jeremija se morao vratiti prije nego što je mogao biti glasnik poruke Ponoćnog poklika. To je naše stanje danas. To je također povijesni okvir četiriju poglavlja u Ivanu koja razmatramo, a isto je tako i povijest predstavljena skrivenom poviješću unutar sedam gromova.

Ako razmotrimo svjetlo povezano s „Utješiteljem” u Ivanovu svjedočanstvu od četiri poglavlja, nalazimo obilje dokaza da prepoznamo kako se pripovijest odnosi na 18. srpnja 2020., razočaranje i vrijeme odgode, poruku Ponoćnoga poklika koja je otpečaćena te nadolazeći sud nedjeljnoga zakona. Ta se poglavlja nadograđuju na proročku strukturu skrivene povijesti.

Ako trebamo biti kao Božja usta u krizi koja uskoro dolazi, naš je sadašnji posao „izdvajati dragocjeno od bezvrijednoga“, ili, kako Jakov označava isti posao, trebamo „očistiti“ svoje „ruke, grešnici; i očistiti svoja srca, dvoumnici. Mučite se, i tugujte, i plačite: neka se vaš smijeh pretvori u tugovanje, a vaša radost u žalost. Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti“ kao stijeg u vrlo bliskoj budućnosti.

I podignut će stijeg narodima te sabrati prognanike Izraelove i skupiti raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11,12.

U sljedećem članku privest ćemo kraju naše razmatranje ova četiri poglavlja.